

BarentsKrans

eigen vermogen en solvabiliteit op te leggen. Een alternatief is om een wettelijk afgescheiden vermogen te regelen op grond waarvan gelden van geldgevers aangehouden door COL-platformen een afgescheiden deel van het vermogen van de COL-platformen vormen.

2.2.1 Dient hierbij aan absolute bedragen (een minimum eigen vermogen), of aan ratio's (een percentage van de vaste kosten over een bepaalde termijn) te worden gedacht ter beperking van operationele risico's, dan wel aan een combinatie van beiden?

Voor zover het opleggen van vereisten omtrent het minimum eigen vermogen onvermijdelijk blijkt te zijn, dan is naar onze mening van belang dat er rekening wordt gehouden met de grootte van een COL-platform. Hoe groter een COL-platform is, hoe groter het belang van de betrokkenen is die beschermd zouden moeten worden en hoe strenger de vereisten zouden moeten zijn en vice versa.

Daarnaast is het van belang dat de regeling praktisch gezien haalbaar is, ongeacht in welke vorm deze wordt opgelegd, anders zou dat als een barrière kunnen worden ervaren door de platforms. We begrijpen dat dit een dilemma vormt, maar wij zijn er wel van overtuigd dat een bepaalde concurrentie op de crowdfundingmarkt de kwaliteit ten goede komt.

2.2.2 Zou bij het prudentieel kader aansluiten bij bestaande wet- en regelgeving, zoals bijvoorbeeld die voor kredietunies of beleggingsondernemingen?

Aansluiting bij bestaande wetgeving zou naar onze mening tot de conclusie kunnen leiden dat voor COL-platformen die geen gelden voor geldvragers en/of geldgevers aanhouden, bewaren of beheren, een uitzondering zal gelden op de vereisten aan minimum eigen vermogen en de solvabiliteit. Naar onze mening zou wellicht aansluiting gezocht kunnen worden bij de uitzonderingen voor beleggingsondernemingen die de beleggingsdienst 'het ontvangen en doorgeven van orders' verrichten. Volgens overweging 20 van MiFID behelst het ontvangen en doorgeven van orders voor de toepassing van deze richtlijn ook het met elkaar in contact brengen van twee of meer beleggers waardoor tussen deze beleggers een transactie tot stand kan komen. COL-platformen brengen ook in feite geldvragers en geldgevers in contact waardoor tussen deze partijen een transactie tot stand kan komen.

Artikel 48(2) Bpr regelt de omvang van het minimumbedrag aan eigen vermogen voor beleggingsondernemingen. In dit artikel worden er minder streng vereisten gesteld voor onder meer beleggingsondernemingen die (i) geen andere beleggingsdiensten mogen verlenen dan het ontvangen en doorgeven van orders met betrekking tot financiële instrumenten; en die (ii) geen financiële instrumenten bewaren en beheren voor rekening van cliënten, mits deze beschikken over (i) een beroepsaansprakelijkheidsverzekering (of een daarmee vergelijkbare voorziening) of (ii) een combinatie aan een bedrag aan eigen vermogen en een beroepsaansprakelijkheidsverzekering. In artikel 4(1)(2)(c) en 95(2) CRR zijn de voornoemde beleggingsondernemingen (die geen toestemming hebben om aan hun cliënten toebehorende gelden en/of effecten aan te houden) tevens van de solvabiliteitsvereiste uitgezonderd.

Daarom zijn wij van mening dat het past om een wettelijk verbod op het aanhouden, bewaren of beheren van de gelden van geldvragers en/of geldgevers door COL-platformen op te leggen dan om wettelijke vereisten inzake het minimum eigen vermogen en de solvabiliteit in het leven te roepen en vervolgens een uitzondering te regelen voor COL-platformen die geen gelden voor geldgevers en/of geldvragers aanhouden, bewaren en/of beheren, al dan niet in combinatie met een verplichting tot het sluiten van beroepsaansprakelijkheidsverzekeringen van een bepaalde omvang.

BarentsKrans

2.3 In hoeverre acht u het noodzakelijk dat aanvullende maatregelen moeten worden genomen om de risico's voortvloeiend uit het verdienmodel van de platformen te mitigeren?

Een verdienmodel van platformen die gebaseerd is op het uitschrijven van nieuwe projecten, zou inderdaad kunnen leiden dat er minder aandacht uitgaat naar het beheren van de portefeuille. Het is derhalve belangrijk om de belangen van geldvragers en geldgevers in deze situatie verder te beschermen.

2.3.1 wanneer u extra maatregelen noodzakelijk acht, welke eisen dienen te worden gesteld? Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan vereisten tot het gespreid innen van provisies.

Het ingrijpen in het verdienmodel lijkt ons een vergaande maatregel om het doel te bereiken. Het belang van geldvragers en geldgevers bij een "naar behoren" beheer van de portefeuille kan worden bereikt door bijvoorbeeld het leggen van een daarop gerichte rapportageverplichting op COL-platformen die het voornoemde verdienmodel hanteren. Uit de rapportages dient een dergelijke COL-platform aan te kunnen tonen dat zij de portefeuille "naar behoren" beheerd. Door bijvoorbeeld de door haar genomen acties in dit verband te registreren en door periodiek controles uit te voeren en het resultaat daarvan te registreren. Doet een COL-platform dat niet, dan zou de AFM een sanctie kunnen opleggen.

2.4 Welke eisen dienen aan vermogensscheiding gesteld te worden?

De wens tot vermogensscheiding speelt niet indien het crowdfundingplatform niet 'tussen de geldstromen' in zit. Investeerders en geldnemers lopen dan niet een tegenpartijrisico betreffende het crowdfundingplatform. Ons inziens zouden crowdfundingplatforms niet verplicht gesteld moeten worden om aflossingen en rentebetalingen te ontvangen en door te betalen.

Een crowdfundingplatform dat dit wel doet levert een extra service aan haar investeerders en geldnemers. Gewaarborgd moet worden dat deze extra service wordt aangeboden onder voorwaarden die de belangen van investeerders en geldnemers afdoende beschermen.

Voor het veilig stellen van door crowdfundingplatforms ontvangen gelden kan een vergelijking getrokken worden met de verplichting van betaalinstellingen en elektronischegeldinstellingen om in het kader van hun bedrijfsvoering ontvangen gelden veilig te stellen. Art. 40a Bpr bepaalt dat dit op één van de volgende wijzen moet gebeuren:

- a. de geldmiddelen worden niet vermengd met de geldmiddelen van andere schuldeisers van de betaalinstelling; of
- b. de geldmiddelen worden gedekt door een verzekeringspolis of een vergelijkbare garantie van een verzekeraar of een bank die niet tot dezelfde groep behoort als de betaalinstelling, tegen het risico dat de betaalinstelling niet in staat is haar verplichtingen met betrekking tot de geldmiddelen na te komen, voor een bedrag dat gelijk is aan het bedrag dat afgescheiden zou zijn bij het ontbreken van de verzekeringspolis of vergelijkbare garantie.

Beide opties zijn ook voor een crowdfundingplatform te hanteren, zij het dat optie a een tastbaardere methode oplevert en daarmee wellicht de 'crowd' meer comfort kan bieden. Bij gebruik van optie b zal het betalingsverkeer, ondanks dat verrichte betalingen veilig zijn gesteld door de afgesloten verzekering of

BarentsKrans

gestelde bankgarantie, waarschijnlijk enige vertraging opleveren of anderszins op obstakels stuiten op het moment dat de entiteit via welke het betalingsverkeer loopt onverhoopt in betalingsproblemen komt dan wel failliet gaat. Optie a is daarom de optie die naar onze mening gehanteerd zou moeten worden door crowdfundingplatforms.

Optie a zou ons inziens vorm gegeven moeten worden door het oprichten van een afgezonderde entiteit (bij voorkeur een stichting met vastomlijnd doel), welke entiteit als enkele taak heeft het verzorgen van het betalingsverkeer tussen investeerders en geldnemers. Het beperken van de taken van deze entiteit verdient de voorkeur omdat hiermee ook haar kosten zo beperkt mogelijk blijven. Dit is wenselijk in het kader van het faillissementsbestendig maken van de afgezonderde betaalentiteit. Taken zoals het beheer van de vorderingen van de investeerders en het drijven van het crowdfundingplatform zouden niet mogen worden ondergebracht in de afgezonderde betaalentiteit.

2.5 Ziet u de meerwaarde van het ex ante opstellen van een exitplan?

Een exitplan is vooral van belang voor reeds tot stand gekomen financieringen en het betalingsverkeer dat daarmee gemoeid is. Indien uitgegaan wordt van de situatie als hierboven voorgestaan zijn er twee soorten crowdfundingplatforms mogelijk: platforms die niet het betalingsverkeer verzorgen en platforms die dat wel doen maar via een specifiek daarvoor opgerichte entiteit. In beide gevallen zal een faillissement van de entiteit/persoon die het crowdfundingplatform uitbaat geen weerslag hebben op het betalingsverkeer dat plaatsheeft in reeds tot stand gekomen financieringen. Een exitplan kan in die gevallen nog steeds meerwaarde hebben als het gaat om het overdragen van bijvoorbeeld een eventuele volmacht voor het beheren van vorderingen door de failliete entiteit. Verplicht zou bijvoorbeeld kunnen worden dat een dergelijke volmacht (en de verplichting deze in het belang van investeerders uit te oefenen) in geval van faillissement van het crowdfundingplatform kosteloos wordt overgedragen aan nader op te richten entiteit.

Ervan uitgaande dat de volmachthouder een ander dient te zijn dan de entiteit die zorg draagt voor het betalingsverkeer, is het vervolgens de vraag wie de nieuwe volmachthouder op dient te richten. Meest voor de hand ligt het reeds bij het opstarten van het crowdfundingplatform oprichten van een back-up entiteit, op wie bepaalde verplichtingen (bijvoorbeeld tot het bijhouden van administratie betreffende tot stand gekomen projecten) en/of bevoegdheden automatisch kosteloos overgaan ingeval van faillissement van het crowdfundingplatform. Hiermee is de dienstverlening richting geldnemers en investeerders van reeds tot stand gekomen projecten gewaarborgd. Projecten die nog niet tot stand zijn gekomen zullen dat in geval van faillissement van het crowdfundingplatform ook niet. Voor investeringen die reeds zijn overgemaakt door investeerders naar de afgezonderde betaalentiteit, geldt dat deze terug overgeboekt moeten worden (als er geen afzonderlijke betaalentiteit is gaan we er hiervan uit dat in dat geval pas gelden worden overgeboekt indien de gehele financiering is volgeschreven).

3.1 Welke informatie over de geldvrager zou in ieder geval initieel en doorlopend beschikbaar moeten zijn?

Wij menen dat het van belang is om bij deze informatie, gelet op de gedachte achter crowdfunding, ook van belang is om naast de abstracte gegevens inzage te geven in de geldvrager zelf. Dat betekent informatie over de bestuurders, de historie en de structuur (vennootschapsrechtelijk). Niet alleen de harde gegevens maar ook de 'softe' gegevens. Wij zijn van mening dat 'softe informatie' eveneens kan bijdragen aan het inschatten van het risico. Daarnaast zal informatie moeten worden gegeven over de financiële situatie, zoals de balans, de resultatenrekening, afzonderlijk overzicht van de uitstaande financieringen, zekerheden,

BarentsKrans

rentabiliteit, solvabiliteit, liquiditeit en een prognose voor het komende jaar. Risico en kredietwaardigheid (al dan niet gepaard gaande met een rating) dienen afzonderlijk te worden vermeld. Mocht er een afhankelijkheid bestaan van vergunningen en/of subsidies, dan zal dat moeten worden gemeld. Hetzelfde geldt voor op handen zijnde ontwikkelingen (extern en intern) die van invloed zijn op de geldvrager. Voorgaande informatie zal niet alleen initieel moeten worden verstrekt, maar ook periodiek. Wij zijn er wel voorstander van om dit zo eenvoudig en overzichtelijk te verstrekken, zodat de geldverstrekker ook daadwerkelijk in staat wordt gesteld om die informatie te kunnen lezen en begrijpen.

3.2 Welke informatie over het project zou in ieder geval initieel en doorlopend beschikbaar moeten zijn?

In de praktijk krijgen wij het meeste terug dat geldgevers in het duister tasten over de voortgang van een project. Hierover zou periodiek informatie moeten worden verstrekt. Daarbij streven wij niet naar details, maar naar informatie over omstandigheden die zich voordoen en van invloed kunnen zijn op de voortgang en het slagen van het project.

3.3 Welke informatie over de lening zou in ieder geval initieel en doorlopend beschikbaar moeten zijn?

Naast de gebruikelijke modaliteiten (looptijd, rendement etc), zou uiteraard informatie beschikbaar moeten zijn over defaults/achterstanden en eventueel voornemen ter zake vervroegde aflossing.

3.4 Acht u het wenselijk om de vormgeving van de informatie te standaardiseren, bijvoorbeeld in de vorm van een voorgeschreven format? Acht u het in dit kader wenselijk om aan te sluiten bij het informatiedocument, zoals opgenomen in Bijlage A van de Vrijstellingsregeling Wft, dat per 1 oktober onder prospectusvrijstelling is geïntroduceerd?

Wij menen dat het vanwege de zeer diverse projecten die wij met crowdfunding hebben gezien, lastig is om de informatie te standaardiseren (m.u.v. informatie over de lening), er vanuit gaande dat het doel is om geldverstrekkers de mogelijkheid te geven om te vergelijken. Bovendien denken wij dat om die reden de kans veel groter is dat de geldgevers juist op het verkeerde been worden gezet. Het risico dat uiteindelijk 'appels met peren' worden vergeleken is met gestandaardiseerde informatie veel groter. Daarnaast zijn wij – zoals hierboven aangegeven- dat 'softe informatie' ook bijdraagt aan het inschatten van risico's.

3.2 Welke informatie over het crowdfundingplatform zou minimaal beschikbaar moeten zijn voor zowel geldgevers als geldvragers om een investeringsbeslissing te kunnen nemen?

Informatie over het crowdfundingplatform die minimaal beschikbaar moet zijn voor investeerders is ons inziens op welke wijze een eventueel beheer van de lening wordt verzorgd, hoe het betalingsverkeer wordt verzorgd en wanneer en hoeveel het platform betaald krijgt voor haar diensten.

Behulpzaam bij het nemen van een investeringsbeslissing zou daarnaast kunnen zijn:

1. het totaal aantal tot stand gekomen projecten via het betreffende crowdfundingplatform, het percentage daarvan dat enige vorm van betalingsproblemen heeft gekend en het percentage waarin uiteindelijk slechts een deel van de lening is terugbetaald (waarin ook weer onderscheid gemaakt zou kunnen worden naar het percentage van de lening dat is terugbetaald);

BarentsKrans

2. indien een bepaalde geldnemer eerder via het betreffende crowdfundingplatform financiering heeft verkregen zouden dezelfde cijfers voor deze voorgaande financieringen openbaar gemaakt kunnen worden door het crowdfundingplatform;
3. het exitplan van het crowdfundingplatform, dan wel een samenvatting daarvan; en
4. indien er met risicoclassificaties wordt gewerkt door het crowdfundingplatform kan het verder behulpzaam zijn als het crowdfundingplatform bij ieder project niet alleen de risicoclassificatie vermeldt maar daarbij ook aangeeft hoe eerdere projecten aan welke door het crowdfundingplatform een soortgelijke classificatie is gegeven gemiddeld hebben gepresteerd in het verleden.

3.3 Bent u van oordeel dat het wenselijk is dat een crowdfundingplatform een zeker oordeel geeft over (het risico van) een project?

Een oordeel van het crowdfundingplatform betreffende het risicoprofiel van een financiering dan wel geldnemer kan bijdragen aan de mate van geïnformeerdheid waarmee een potentiële investeerder zijn beslissing neemt en lijkt daarmee ook wenselijk.

Er kan echter niet aan worden ontkomen dat een risico oordeel van een crowdfundingplatform altijd een subjectief oordeel zal betreffen. Bovendien kan ook met cijfers worden gespeeld door een potentiële geldnemer en kan zo de risicobeoordeling worden beïnvloed. Het is dan ook maar de vraag of een risico inschatting 'neutraal' (bijvoorbeeld) door het ene platform dezelfde betekenis zal hebben als eenzelfde kwalificatie bij het volgende platform.

Om de mogelijke investeerders een beter idee te geven van het risico van een project, zou daarom wellicht beter een koppeling gemaakt kunnen worden met de reeds tot stand gekomen financieringen waar in ons antwoord op de vorige vraag aan wordt gerefereerd. Het crowdfundingplatform kan dan een gestaafde verwachting geven van de wijze waarop het risico van de nieuwe financiering zich verhoudt tot de (gemiddelde) cijfers van het crowdfundingplatform. Nadeel hiervan is dat een dergelijke vergelijking mogelijk belemmerend zou werken voor platforms die de markt voor de eerste maal wensen te betreden; zij hebben geen vergelijkingsmateriaal. Mogelijk zouden startende crowdfundingplatforms daarom (i) uitgezonderd kunnen worden van de verplichting tot het afgeven van voorgaande risicovergelijking of (ii) gebruik kunnen maken van een alternatieve benchmark, bijvoorbeeld het gemiddelde defaultratio bij crowdfunding aan particulieren/ondernemingen.

3.3.1 Zo ja, ziet u dan voordelen in het standaardiseren van inhoud en/of vormgeving van die informatie?

De wens om informatie te standaardiseren gaat ons inziens voorbij aan het feit dat crowdfunding niet is beperkt tot een specifieke sector of bepaald soort project. De financieringen worden verstrekt aan een zodanig palet aan geldnemers en voor zodanig verschillende projecten dat een vergelijking van financieringen erg lastig te maken zal zijn, helemaal als deze worden vergeleken tussen verschillende platforms.

BarentsKrans

Standaardiseren doet verder afbreuk aan het 'ons voor ons' gehalte van crowdfunding en heeft daarom niet onze voorkeur. Dit neemt niet weg dat wel voorgeschreven kan worden welke informatie verplicht in een projectaanbod vervat moet zijn.

3.4 In hoeverre ziet u een rol voor het platform om de belangen van geldgevers te behartigen wanneer de geldvrager (herhaaldelijk) niet aan de verplichtingen heeft voldaan, bijvoorbeeld als gezamenlijke belangenbehartiger bij faillissementen of het uitwinnen van zekerheden bij wanbetaling?

Dit is een rol die bij uitstek door het crowdfundingplatform op zich moet worden genomen. De geldnemer zal de financiering die hij/zij via het crowdfundingplatform aan heeft getrokken beschouwen als een enkele financiering. Bij het ontbreken van een gezamenlijke belangenbehartiging door het platform is het goed denkbaar dat, bijvoorbeeld indien zich een opeisingsgrond voordoet, de ene investeerder (zijn deel van) de lening zal opeisen terwijl de andere investeerders dit niet doen. Een erg onwenselijke situatie voor de geldnemer die in dat geval de communicatie zal moeten voeren met een veelvoud aan investeerders.

Mocht de geldnemer ook een bankfinanciering aantrekken, dan zal de bank vaak eisen dat zij een enkel aanspreekpunt heeft betreffende de crowdfundingfinanciering. Als belangenbehartiger van de investeerders kan het crowdfundingplatform aan deze wens voldoen.

Indien er zekerheden worden gevestigd ten behoeve van de investeerders verdient het ook aanbeveling om de zekerheden op naam van het platform (of een van het platform afgezonderde entiteit) te vestigen. Het vestigen van de zekerheden op naam van de investeerders (waardoor de zekerheden in een gemeenschap vallen) en niet een aparte entiteit heeft een aantal moeilijkheden. Zo zal bij een hypotheekrecht de levering daarvan aan ieder van de investeerders bij notariële akte moeten geschieden. De gemiddelde investeerder zit niet te wachten op een gang naar de notaris. Ook zal een zekerheidsrecht dat is gevestigd op naam van alle investeerders gezamenlijk in een gemeenschap vallen. Dit maakt het afstemmen van de wijze waarop daarmee wordt omgegaan lastig, zeker als niemand een coördinerende rol is toebedeeld. Deze problemen bestaan niet indien zekerheidsrechten worden gevestigd op naam van een daarvoor bestemde entiteit, welke entiteit de verplichting wordt opgelegd om de zekerheidsrechten te beheren (waaronder ook indien nodig te executeren) in het belang van de investeerders.

3.5 Hoe dienen platformen en geldvragers zorg te dragen voor het inventariseren van de wensen en omstandigheden van de geldgever, bijvoorbeeld door concrete investeringsgrenzen?

Wij vinden de huidige regels afdoende. Een COL-platform is geen beleggingsonderneming en hoewel er op bepaalde punten in de regelgeving voor beleggingsondernemingen aansluiting gezocht kan worden, blijft een COL-platform een onderneming van wezenlijk andere aard. De passendheids- en geschiktheidstoets zoals neergelegd in Mifid/Mifid II vinden wij voor een COL-platform te zwaar. Uiteindelijk blijft het product een doorgaans 'recht toe, recht aan' lening in tegenstelling tot de (tegenwoordig veelal complexe) financiële instrumenten waarmee een beleggingsonderneming te maken heeft.

4.3 In hoeverre acht u kredietverlening tussen consumenten via een openbaar platform wenselijk?

In Nederland bestaat consensus over de voordelen van concurrentie, zeker als het gaat om concurrentie in de financiële wereld. Concurrentie leidt immers tot betere producten tegen een lagere prijs. Meer specifiek

BarentsKrans

voor de financiële sector kan concurrentie ook een positief effect hebben op integriteit. Meer keuze voor de markt leidt immers tot hogere eisen die aan dienstverleners worden gesteld, ook als het gaat om integriteit.

De AFM en DNB zien dit ook. Zo pleit DNB in haar 'Visie op de structuur van de Nederlandse bankensector' voor maatregelen die de concurrentie stimuleren en tegelijkertijd leiden tot meer druk op banken om zich te specialiseren in datgene waar zij goed in zijn.

Crowdfundingplatforms bieden concurrentie aan banken. Momenteel zijn crowdfundingplatforms het enige (publieke) kant en klare alternatief voor personen en ondernemingen die geen lening van een bank aan kunnen of willen trekken. Waarom zou deze concurrentie voor wat betreft c2c leningen moeten worden beperkt? Bij ontbreken van de mogelijkheid voor crowdfundingplatforms om c2c leningen te verzorgen herneemt de bancaire sector in dit veld haar monopolypositie. Erg ongunstig voor de concurrentie in dit veld en een zeer grote beperking voor de activiteiten die een crowdfundingplatform mag verrichten. C2c leningen behoren immers tot het wezen van crowdfunding.

4.3.1 Indien u het wenselijk acht, op welke bij de transactie betrokken partij rusten de verplichtingen ter voorkoming van overkreditering ter bescherming van geldvragers?

Deze verplichting bestaat op basis van de huidige wetgeving niet omdat 'de crowd' niet handelt in de uitoefening van beroep of bedrijf bij het verstrekken van de financiering. Mochten de bedoelde verplichtingen ook geïntroduceerd worden voor crowdfunding, dan is er ons inziens geen andere mogelijkheid dan het opleggen van deze verplichting op het crowdfundingplatform. Het kan niet van de investeerders verlangd worden dat zij een inschatting maken van de financiële situatie van de geldnemer. De wenselijkheid van het opleggen van een dergelijke verplichting aan het crowdfundingplatform wordt hieronder behandeld.

4.4 In hoeverre dienen consumenten openbaar op het platform inzicht te geven in hun financiële situatie? Dienen geldgevers mogelijkheden te krijgen om dit nader te onderzoeken?

Een dergelijke mate van openbaarheid kan niet van consumenten worden gevergd. Een verplichting voor consumenten om hun financiële situatie inzichtelijk te maken voor eventuele investeerders zou bovendien een ongewenste drempel opwerpen om financiering via crowdfunding aan te trekken. Informatie die relevant is voor het risico van het project wel worden gemeld aan het crowdfundingplatform dat haar conclusie omtrent het risico van de financiering communiceert aan mogelijke investeerders. Daarnaast zou enkel informatie die de geldnemer openbaar wil maken ook daadwerkelijk openbaar moeten worden.

4.5 Hoe schat u de risico's voor zowel geldvrager als geldgever in van deze vorm van kredietverstrekking?

De risico's van deze vorm van kredietverstrekking hangen vanzelfsprekend af van de specifieke omstandigheden. Gemiddeld gezien maken deze echter dat het risico relatief hoog is. Dit uit zich in een relatief hoog rentepercentage voor deze financieringen. Investeerders zal dit dus duidelijk zijn.

4.6 Bent u van mening dat consumenten die via crowdfunding geld lenen dezelfde beschermingen zouden met hebben als consumenten die via traditionele kanalen geld lenen?

BarentsKrans

Crowdfunding is een alternatief voor de gebruikelijke financieringskanalen. Als zodanig, en niet als een species van bancaire financiering, zou het ons inziens ook gereguleerd moeten worden. De risico's die met deze vorm van financiering gepaard gaan moeten helder uiteengezet worden aan zowel investeerder als geldnemer. Bovendien zal een particuliere geldnemer gewaarschuwd moeten worden voor de risico's die aan het aantrekken van financiering zijn verbonden. Een geldnemer die een financiering wenst aan te trekken zal zich over het algemeen bewust zijn van de risico's die daarmee gepaard gaan. De wens om middels crowdfunding een financiering aan te trekken ontstaat immers vaak nadat een bank de aanvraag daartoe heeft afgewezen. Daarmee is het risico voor de consument duidelijk. Wanneer de risico's duidelijk uiteengezet zijn aan de consument en deze desondanks een aanvraag op de website van het crowdfundingplatform wenst te zetten, is het vervolgens aan de 'crowd' om een geïnformeerde keuze te maken omtrent deze aanvraag. Als vervolgens de financiering tot stand komt is daarmee geen belang geschaad. Eenieder heeft een geïnformeerd risico genomen. Dit maakt crowdfunding een relevant alternatief voor banken en een interessante investering voor particulieren en ondernemingen.

Het voorgaande laat natuurlijk onverlet dat een crowdfundingplatform kan besluiten een aanvraag van een potentiële geldnemer wegens haar moverende redenen niet op haar platform te plaatsen.

Hoogachtend,

namens het team financieringen en financieel toezicht van BarentsKrans N.V.:

Gidget Brugman +31 70 3760609
gidget.brugman@barentskrans.nl

Mariana Boulos Jaraisy +31 70 3760782
mariana.boulosjaraisy@barentskrans.nl

Bernard Geelkerken +31 70 3760653
Bernard.geelkerken@barentskrans.nl